

Ekranlardaki Kar Görüntülerinin Düşündürdükleri

Kar yağışını ve kar manzaralarını büyük- küçük herkes sever. Ekranlarda çocukların kar sevinçlerini görünce ben de 70 yıl öncesine dönerek onların sevincinde kendi çocukluk yıllarım canlandı gözümün önünde. Gündüz annelerimizin yünden ördüğü, kara lastik ayakkabı içinde muşamba gibi olurdu. Karda donan ayak ve ellerimiz eve gelip ocak başında ısıttığımızda ateşin ısıyla sızlayan ellerimize ve ayaklarımıza, gözlerimiz yaşararak karşılık verirdi. Ama zamanla geçtikten sonra akşam yemeğinden sonra sinilere doldurulan kar üzerine dökülen pekmeze ağzımızın tadı yerine gelirdi.

Malum hocamıza köylüler: “ **Hocam çok bilgili bir adamsın hiç icadın var mı ?**” diye sorduklarında, “ **Var**” demiş “ **Nedir?**” dediklerinde, “ Kar helvası ama onu da ben beğenmedim.” demiş. Sevgili hocamız icadını beğenmemiş ama, biz köylü çocukları olarak çok beğenirdik. Akşamları karlı havalardaki misafirliklerde sini üzerinde doldurulan karın üzerine bolca pekmez dökülür, herkesin elinde bir kaşık, aşure kaşıklar gibi koskoca sinideki kar helvasına doyamazdık. Daha fazlasını istediğimizde “ **hasta olursunuz**” **gerekçesiyle**” annemiz - babamız müsaade etmezlerdi.

Karlı yollara tedbirsiz yola çıkan birçok vatandaşlarımızın , kazalarla birlikte büyük sıkıntılar çektiğini görüyoruz. Kazalar dolayısıyla da vefat edenler de oluyor. Vefat edenlere Allah rahmet eylesin, yaralı kardeşlerimize de Allah şifalar versin.

Yukarıda da ifade ettiğim gibi esas beni 60 ile 70 yıl öncesine götüren Uludağ, Palandöken, Kartaltepe, Erciyes kayak merkezlerinde profesyonel kayakçılar eşliğinde kayak yapanlarla, doğuda ve Anadolu’da naylon poşet veya naylon leğenlerle köylülerin kendi elleriyle ağaçtan yaptıkları kızaklarla büyük- küçük, çoluk- çocuk ilkel usullerle kayak yapan Anadolu insanını yani kendimi seyrettim. Modern kayak merkezlerinde kayak yapan kardeşlerimiz küçük- büyük o kadar güzel giyinmişler ki ne elleri çıplak, ne ayakları, hatta ne de yüzleri. Hatta gözlerindeki gözlükler dolayısıyla gözleri bile gözüküyor. Karın içinde karla temas yok. Hatta ve hatta kaymanın getirdiği pek sevinç de yok. sanki robotlar kayıyor.

Anadolu ve doğu Anadolu köylerindeki tabii kayak yerlerinde ise büyük- küçük üzerlerinde kardan ve soğuktan koruyan ne bir eldiven, nede ayakta dosdoğru bot ve üzerlerinde de ne bir mont var. El, yüz, ayak pancar gibi. Üşüyorlar, düşüyorlar, kalkıyorlar, gülüyorlar birbirine kartopu atıyorlar. Evlerine gittiklerinde ateş karşısındaki gözyaşından sonra muhtemelen akşam da ailecik hocamızın icadı kar helvası kaşıklayacaklar.

Yıllar önce yapılan bir araştırmada” **Mutluluk nedir?”** sorusuna cevap aranmış. Araştırma sonucuna göre zenginliğin ve şöhretin mutlu bir hayatın anahtarı olmadığı tesbit edilmiş. Araştırmaya göre mutlu bir hayatın sırrı, aileyle ve arkadaşlarla kurulan sağlam ve derinlikli ilişkiler olarak belirtilmiş. Ayrıca insanlar hakkında iyi düşünmek, kimseye düşmanlık etmemek gibi başlıklar yer almış. 10 asır önce yaşayan ünlü Türk Bilgesi Yusuf Has Hacip de : “ **Ey asil yaratılışlı insan! Her iki dünyada mutlu olmak istiyorsan, sana yakışan birincisi insanlara iyi davranman, elden geldiğince de iyilik yapmandır.**” diye mutluluğun sırrını söylemiş. Yüce peygamberimize de sahabeleri sormuş: “ **Yarasülellah! Sevap nedir, günah nedir?”** cevap: “ **yaptığınızda (iyilik) içinizde ferahlık uyandıran şey: ‘ SEVAP’, işlediğinizde (kötülük) içinizde sıkıntı veren şey de ‘ GÜNAHTIR**” diye noktalamış.

Modern kayak merkezlerinde markalı giysilerle hocalarının eşliğinde kayak yapan çocuklarla, köy ve kasabalarda kayak yapan çocukları kıyaslıyorum. Yanılıyor muyum bilmiyorum bana, köy ve kasabalarda ilkel usullerle güle oynaya arkadaşlarıyla kayak yapan çocuklar, modern kayak merkezlerinde arkadaşsız kayak yapan çocuklardan daha sosyal , daha mutlu gibi geldi.Dolayısıyla Mutluluk, sahip olunan eşyalara veya hayat şartlarına bağlı olarak azalıp çoğalan bir şey değildir. Bu tür varlıklı aile çocukları, Anadolu’nun köy ve kabalarında ilkel şartlarla kayak yapan çocuklara göre daha mutsuz, daha yalnızdırlar.

Sokakta arkadaşı olmayan, sokakta çelik- çomak oynamayan sokak oyunları bilmeyen, faraza fırsatını bulup sokakta çamurla oynadı, ayağı çamurlu suya bastı, mikrop kaptı diye telaşlanıp çocuğu doğrudan banyoya sokan anneler, odasındaki sineğin ısırışından panikleyen ebeveynlerin büyüttükleri, telefonundan ve bilgi sayarından başka arkadaşı olmayan çocuklar yarın ki topluma nasıl

adapte olurlar kestiremiyorum. Onun da ötesinde Açık söylemek gerekirse bu çocuklar anne babaları ile birlikte aynı evde ve yan odada yaşasalar bile bir yetim gibi büyümektedirler. Onları çok iyi yedirip giydireyorlar ve sağlıkları ile ilgileniyorlar ama çocuklarının özel odasında internetin başında hangi sokaklarda kimlerle dolaştığını ve çocuklarının kalbi ve zekâsının kimler tarafından kirletildiği konusunda hiç kafa yormuyorlar.

Size bizzat şahit olduğum iki olay anlatacağım. Öğle teneffüslerinde özel araba ile okula gelip, çocuğunu lüks lokantalarda karnını doyurduktan sonra okula bırakan annenin bugün İzmir’de merdiven temizliğine gittiğinin, çocuğunun da hiçbir baltaya sap olamadığının yakinen şahidiyim. Yine öğle teneffüslerinde sanki suç işliyormuş gibi okul bahçesinin göze çarpmayan bir köşesinde oturduğu taşın üstünde, elindeki kocaman kuru bir ekmekle karnını doyuran Hasan da Belediyelere oyuncak parkı imal eden bir firmanın sahibi durumunda.

Sonuç mu? Mutluluk ve başarı para ve eşyaya bağımlı olsaydı, büyükşehirlerin lüks semtleri mutlu insanlarla dolup taşardı. Ama hiç de öyle değil. Araştırmacılar, psikologların en çok zengin muhitlerde mesai yaptıklarını söylüyorlar.

Pekâlâ, mutluluğun bir reçetesi var mı? Elbette var. “İnsanın mutlu olması için, maddiyatla ilgili konularda arkasındakilere, maneviyatla ilgili konularda ise önündekilere bakması lazım.” www.kadirkeskin.net

Not: Geçtiğimiz hafta Akhisar ‘ın en donanımlı “ Bizim çocuklar Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi” ni ziyaret ederek Merkezin sahibi Sayın Mücahit Şahin bey ve Merkezin Müdürü Sayın Özdem bey kardeşimle eğitim üzerine verimli ve doyurucu bir sohbetimiz oldu. İdareci ve öğretmenlerin öğrencilere olan yakın ilgi, şefkat ve sevgisini imrenerek gözlemlerim. Misafir ederek bana zaman ayıran Sayın Mücahit Şahin bey ile merkezin müdürü sayın Özdem bey

kardeşime çok teşekkür ederim. Gördüğüm başarılı hizmetlerinin devanı dilerim. www.kadirkeskin.net